

ACC. N:o M. 12775:1-6.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Blekinge

Upptecknare: A. O. Sandberg, Mårsrum

Härad: Bråkne

Berättare: " " "

Socken: Arild

Berättarens yrke: f. dr stenhuggaren iförmän

Uppteckningsår: 1953

Född år 1875 i Vieryd, Arildsby lgg.

Karta märkade och marknadsförsv. s. 1-6. N. N:o. 45.

Skriv endast på denna sida

ACC. N:o M. 12775:/.
1

MARKNADER OCH MARKNADSRESOR

Bygdens marknader

De marknader som besöktes var i regel Ronneby och Karlshamn, någon gång Tingsryd och Värnamo, då endast av dem, som hade samlat pälsverk samt någon bonde, som slulle köpa oxar eller skulle byta hästar. Marknadsplassen låg i allmenhet i stadens utkant, var be-träffar kreatursbesättningen, i övrigt var den uppställd på stadens torg. Marknaden var alltid på hösten och varade då blott en dag, marknaden var aldrig på någon helgdag.

Förberedelser till marknadsresan

Några större förberedelser i hemmet förekom inte, därfor marknaden varade bara en dag. Hur många som skulle följa med av husets folk berodde aldeles på hur många som var vuxna, minderåriga fick alltid stanna hemma, då gården egna vuxna barn jämte pigor och drängar drog åstad till marknad endast för att ha roligt. Då husbonden körde på marknad var endast för att köpa någon sak som han särskilt behövde. Några särskilda kläder var inte tal om, då kläderna på den tiden var ganska premativa. Drängarna hade en mörk

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

11.16
45
1

ACC. N:oR M. 12775:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

tröja, och ett par vita molskinsbyxor, ett par halvlånga stövlar och hatt. Pigorna en rutig bomullskjol och blus, en rutig huvudnäsduk och ett par låga skor, några hade bara ett par grömmålade träträskor med vita bleckjöra på. Bonnpojkarna var lite finare de var klädda i hemmavävda verkenskläder grå eller bruna, pjäxor med resår i sidorna hatten var alltid lite bättre än drängens, ett så kallat plommonstop. Några bestyr med matsäck hade de inte, ett par smörgåsar med ost på insvepta i ett papper som de sedan förvarade i fickan, mer behövdes inte enär de bara var ^{för} på dagen. Tjänstefolket fick alltid ledigt marknadsdagen.

Marknadsfärden

Bönderna körde i regel var för sig från hemmet, det kunde hända att flera stycken kunde träffas på vägen och sedan ha sällskap till marknadsplatsen. Någon särskild färdledare fanns inte, alltid var de någon som var äldst och mera färdvan någonvidare supning förekom inte på ditresan, men därmed på hemvägen var både supning och skämt och allt slags spktakel som är vanligt vid sådana tillfällen. Alla slag av folk var då på väg eller redan uppställda på marknadsplatsen.

såsom yrkesförsäljare då helst med trädgårdsprodukter. Knallar med
trädörer
stickatäcke, hästtäcke och grova ullsockar och halmskor. Tattare
med sina vanliga skojaraffärer med sina urusla hästar. Tiggare
fanns gottom. Mellan Ronneby och Vieryd fanns ungefär halvvägs
en större flat sten som var platsen för en större ställa och en korg och en tre
- fyra personer att sätta sig på, stenen var cirka 75 cm hög och
kallades "Bergamåla vilosten". Denna vilosten var strängt upptagen
alla som hade sin väg detta håll vilade på denna sten. På två ställen
på väg till Ronneby var illa beryktade där folk ojärna färdades ensamma då det var mörkt. På ett av ställena fick en bonde inte
fram hästen på inga vilkor utan måste stiga av vagnen och ta hästen
i betslet och leda honom ett stycke, bonden skulle hämta barnmoska
så det var ett bråskande fall. I regel passade de på att vara flera
i sällskap vare sig de körde eller gick. De hände ofta att foljk
fick låna hus eller överna i en gård eller i stuga på vägen.
Vid de större vägarna fanns sådana ställen där de kunde få plats
för hästen också, några krogar eller beständiga härbärge fanns inte
utan gestikularegårdarna som fanns i större samhälle. De åkdonen

ACC. N:o M. 12775:4

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

... som begagnades var vagnar utan fjädrar, varorna fick plaseras så gott de kunde på dessa att varorva förvarades i snön är otroligt. Däremot kunde de som inte hade skjuts skjälva få några saker hem med någon bonde. Skulle man gå till fots så kunde en dagsresa beräknas till ett par - tre mil och med häst en fyra - fem mil. Några överfall annat än vanliga slagsmål mellan marknadsbesökarna själva då de var mer eller mindre berusade. Att de besökte mer än en marknad gjorde ingen nära var ute.

Yrkesmässig marknadsresa

Var det något som husbonden skulle köpa eller sälja reste han helst själv eller anförtrodde han ärendet åt någon av sina vuxna barn, att lämna helt sitt förtroende till främmande gjode de aldrig. Att knallar och årdfarihandlare och dalmasar icke var några förmedlare mellan hemmen och marknaden. Dessa skötte sina egena affärer. Att årdfarihandlarna hade sina bestämda ställe de alltid talade till på. De kom i regel 2 gånger om året höst och vår. Deras förlagsman var hemslöjdare som tillverkade åskor, resel, såll, och siktar, vävskeder korgar med mera. Dessa knallar var alltid klädda i långa

rockar samt utstyrd med ett präktigt helskägg, de handlade alltid kontant, deras språk var för den ovane ganska svårt att förstå.

Marknadsplatsen

Marknadsplatsen var förlagd i staden på torget där allt som uppräknas kan försåldes utom kreatur dessa var placerade i stadens utkant där tätare mest höll till med sina hästar, även oxar och kor såldes och köptes av hederliga människor. Platsen ägdes av staden, de som hade salustånd var alltid stadens egna handlare andra fick placera sig hur de kunde, någon särskild att hålla saluboden i ordning var ingen utan handlaren själv. Att marknadsfolket övernattade i staden gjorde ingen utom de som var så fulla att polisen tog hand om dem, de fick stanna i staden.

Affärerna

I ergel var det hästar var det hästar som bytte ägare dessutom fanns allt som tänkas kan. Någon tull tror jag inte behövde betalas då allt var inhemska varor. Att byta hästar och klockor hörde till ordningen för dagen, någon kredit förekom inte, men väl mellangift med några kronor eller ett halvstop brännvin, de köpta varorna

ACC. N:o M. 12775:6.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

fick de förvara hur de kunde i en korg eller i ett knyte, några
papperspåsar fanns inte, att något skulle köpas till den som var
hemma var alldeles nödvändigt som minne från marknaden.

Hemfärden

Att ungdomarna samlades flera stycken på hemfärden var en sak
som var given. Köptes en häst eller ko fick dräng -en eller pigan
eller tilllock med sonen eller dottern ledar hem den andra blandade
varor tog bonden med sig hem på vagnen.

6.